

PATRIARKEN

ORGAN FOR LEIR NR. 8 VESTFOLD I.O.O.F. NR. 2 - ÅRGANG 32 6. DESEMBER 2001

GJØR

MOT

ANDRE

DET

DU

VIL

AT

ANDRE

SKAL

GJØRE

MOT

DEG



FRA HOVEDPATRIARKENS TELT.

KJÆRE PATRIARKER

På egne, og alle nye embedsmenns vegne, takker jeg for den tillit som er vist oss. Vi ser med forventning fram til å møte de utfordringer og oppgaver vi står overfor. Jeg vil også si takk til de avtroppende embedsmenn for trofast å ha tjent Leiren, og brukt mye av sin tid og sine ressurser til beste for Ordenen og oss.

Det spesielle året 2001 er i ferd med å ebbe ut og julehøytiden nærmer seg. I den forbindelse er det tid til ettertanke, samtidig som mange ønsker og forsetter kan uttrykkes. Den spente verdenssituasjon, frykt, terror, sult, nød og katastrofer tilhører nå hverdagen.

Jeg skulle ønske at vi alle hadde det godt med seg selv og sine medmennesker.

Jeg skulle ønske at verden ikke var så full av frykt og terror.

Jeg skulle ønske at det var fred og mindre nød.

Jeg skulle ønske at det kunne gjøres mirakler.

Jeg skulle ønske at alle var venner.

Jeg skulle ønske.....

Dagens samfunn preges av krangel og ufred. Mer toleranse bør komme inn i vårt praktiserende liv. Vår Ordens lære har en forsonende kraft som gir oss perspektiver for vår opptreden. Vi bør vise mer omtanke for våre medmennesker, og omsorg for de svakeste. Samtidig bør vi vise mer takknemlighet. For vi erfarer, at livet slik vi får leve det, tilbyr oss mange gleder og anledninger til gode valg. Vi nærmer oss igjen et nytt årsskifte, med nye muligheter og mål som kan nås. Det er grunn til å takke for hva vår Orden betyr for oss, for alt våre medlemmer utretter til beste for vårt fellesskap, for at vi har Leiren som vårt fristed, hvor vi kan finne fred og sinnsro, vennskap og næstekjærlighet.

Jeg skulle ønske at alle mennesker kunne få ta del i vår Orden og det verdifulle den tilbyr oss.

Da ville verden bli bedre å leve i for alle.

Kjære Patriarker: Jeg ønsker dere en velsignet, god julehelg.
Vel møtt til et godt, fremgangsrikt og berikende nytt år!

Dikteren sier: *Kjærlighet er lysets kilde, kjærlighet er livets rot.*

Jon Wøllo Hovedpatriark

Og det skjedde i de dager at det utgikk et bud fra keiser Augustus at all verden skulle innskriveres i manntall.

På en reise i Israel i 1993 fikk jeg stifte bekjentskap med landskapet rundt den velkjente og kjære historien om den unge ugifte Maria som var fruktsommelig. Hun måtte sammen med sin trolovede Josef dra ut på en strabasøs reise til Davids stad for å utføre innskrivings-ordren til den mektige keiser Augustus i det romerske rike, som Israel den gang var en del av. Da Josef var av Davids ætt gikk ferden til Betlehem som lå i den sydlige del av landet mens Nasaret hvor de bodde, lå langt nord i landet, i Galilea.

Vi ser bildet av den unge kvinnen sittende på esel mens Josef fører det lille følget sørover på den tids elendige veier. Virkeligheten har nok fortonet seg annerledes. Det var vel nesten en folkevandring da hele Israel skulle registreres av de romerske embetsmenn, antakelig for å få mer grep om skatteinnkrevingen, og Nasarets befolkning søkte til sine respektive ættesteder som for de fleste lå syd i landet.

Antakelig dro de først østover mot Genesaret sjø og Kapernikum for å unngå Samaria og de forhatte urene samaritanerne. Deretter fulgte de Jordandalen sørover mot Jeriko og slo inn på den gamle ørkenvei fra Jerusalem til Jeriko. Vel fremme i Jerusalem besøkte de sikkert tempelet, kanskje de ofret en due på brennalteret. Duer var det vanlige offer for de fattige. Det er en utbredt oppfatning blant forskere at innskrivingen skjedde i påsken. Da dro allikevel jødene til Jerusalem og tempelet for å ofre. Lukas tidfester hendelsen til da Kvinius var landshøvding i Syria, med en så diffus tidsangivelse kan det godt hende at de første kristne flyttet Jesu fødsel til vintersolverv (lysets komme), mens påsken ble viet korsfestelsen.

Det er ikke langt fra Jerusalem til Betlehem. På veien passerer Rakels grav, og her har jødene en av sine kontrollposter i våre dager. Landet i sør er en del av den såkalte vestbredden og styres av Palestinere. I bakkene ned mot Betlehem ligger en liten landsby, en liten forstad til Betlehem og det er den egentlige Davids stad. Her trakk David sine barnesko og her ble han hentet for å spille harpe for den missmodige Saul.

Vi nærmer oss Betlehem og skal selvfølgelig besøke Fødselskirken som sies å være plassert der stallen lå hvor Maria fødte Jesusbarnet. Kirken er en av de få som ikke ble ødelagt av araberne da de fordrev de kristne fra området. Vi går inn gjennom en lav dør og hører messingen fra en arameisk gudstjeneste. Videre ned trapper til kjelleren. Stedet hvor man tror krybben sto og Jesus ble født er markert med en nisje med en kunstnerisk stjerne. Her står vi nå på stedet hvor vi så mange ganger har vandret i fantasien, men vi må konstatere at vårt bilde av stallen nok ikke stemmer helt overens med hva vi nå ser. På Jesu tid var det vanlig å ha dyrene i kjelleren under husene. Varmen dyrene avga gjorde godt i kalde vinternetter. Så når det ikke var plass til dem i herberget tilbrakte Josef og Maria natten i kjelleren sammen med dyra, og der ble Jesus født.

Vi står og ser på strømmen av mennesker som bøyer seg ned mot nisjen og stjernen. Noen kysser kanten av nisjen, andre nøyer seg med å gjøre korsets tegn.

*Og med ett var det en himmelsk hærskare,
som lovpriste Gud og sa:
Ære være Gud i det høyeste og fred på
jorden, i mennesker Guds velbehag*

2.HM Oddvar Schrøder
LOGE NR. 26 SVENØR

"Fra våre Loger"

Loge nr.15 Kongshaug fyller 75 år 5. november i år, og det er denne begivenhet som setter størst preg på logearbeidet denne høsten.

Tradisjonen tro startet vi høstens aktiviteter med "Ut i det blå" – tur 27. august. 60 av byens eldre deltok – eldste deltaker var 101 år! Denne gangen gikk turen til Gavelstad i Svarstad. Turene går vanligvis til nedre Telemark – søndre Vestfold, og synes å være et fint avbrekk for mange ensomme eldre. Logens brødre stiller med biler, og mange av de eldre "bestiller" samme sjåfør neste år...

75 års - jubileet feires på forskjellig vis. Det hele starter med jubileumsloge mandag 5. november i vårt logelokale i Stockfletthsgate 22. Påfølgende lørdag, 10. november, er det først Festloge i logesalen, deretter Jubileumsfest i Atlantic Hotels lokaler.

Som de fleste vet, har Loge nr. 15 Kongshaug vært sterkt engasjert i arbeidet for å bedre barns levevilkår. Dette har i første rekke manifestert seg i arbeidet for SOS-barnebyer. Brødre fra vår Loge har vært i første rekke i dette arbeidet, både lokalt og i vårt distrikt. I den senere tid har Logen også blitt engasjert i et annet og mer lokalt prosjekt – praktisk og økonomisk hjelp til KK-huset (Kristne kamerater) i Sandefjord. I vårt jubileumsår ser vi det som viktig å kunne fortsette arbeidet på disse to frontene.

16. desember er en stor dag for oss i så måte. Herborg Kråkevik har sagt seg villig til gratis å delta i en jubileumskonsert i Sandefjord kirke. Inntektene denne kvelden vil gå til et jubileumsfond, og tildeling av fondsmidler vil skje under konserten. Vi håper å se mange av distriktets brødre denne kvelden.

Det vil også bli utgitt et Jubileumsskriv. Der får man en kort repetisjon av innholdet i diverse festskriv fra de første 50 år,

og med konsentrasjon om det humanitære og sosiale arbeidet i Logen de siste 25 år. Det er å håpe at dette er av interesse også utenfor egen Loge.

For øvrig vil brødre på Leirbesøk ha registrert at det er foretatt en betydelig renovering i våre lokaler i Stockfletthsgate. Det er en stor frivillig innsats fra søstre og brødre i byens loger som er nedlagt i dette arbeidet.

OM Erling Riisnæs
LOGE NR. 15 KONGSHAUG

**PATRIARKEN GRATULERER
LOGE NR. 15 KONGSHAUG, MED
75 - ÅRSJUBILEET DEN 5.NOV.I ÅR.**



Apropos tilstundende Julehøytid.:

Julen er den årstid da folk slipper opp for penger, for de slipper opp for venner.

Larry Wilde

Kloke ord om forståelse:

Søk først å forstå, deretter å bli forstått. De fleste mennesker lytter ikke for å forstå, de lytter for å kunne gi et svar. De siler alt gjennom sitt eget referansefilter og tolker sine egne erfaringer inn i andres liv.

Stephen R. Convey



"Ved bordet"

Et lite sammendrag av taler holdt på ettermøtet ved E.L i Leir nr. 8 Vestfold, den 6/9-01.

D S S Bjørn Erik Gutke

Våre læresetninger og budord er det vi må holde høyst i alt vårt arbeide i Loge og Leir.

Å begrave de døde-oppdra de foreldreløse-besøke de syke og til slutt gi hjelp til dem i nød.

Han uttrykte en varm takk til det avtroppende Embedskollegium og likeledes takket han de påtroppende Embedsmenn for å ville påta seg dette store ansvaret.

EKS HP Odd Brurberg Andersen

Takket for seg som HP og sa at han i vår Leir alltid opplever at vi alle i våre tanker mottar ritualene i den ånd i det som også må ha vært i våre forfedres ånd.

Han sa videre at det hersker i vår Leir den gode fes ånd blant oss brødre. Og at vi alle trenger det sosiale samvær vi opplever her, hvor vi mottar gode impulser samt kameratskapet oss i mellom og ikke minst, felleskapet. Han uttrykte avslutningsvis at det sentrale i vårt ordensarbeid er vennskapet.

Han ønsket samtlige Tilstedeværende God vandring videre!



HP Jonn Wøllo

Han lovet i sin tale å anstrenge seg til det ytterste for å utføre det rituelle på den best mulige måte, og takket for å ha blitt den tillit verdig å bli valgt inn i det ærefulle verv til vår Leirs HP.

Han uttrykte at selv om oppgavene for Embedskollegiet i Leiren er store, så blir de tross alt lettere når en opplever at en er omkranset av ja-mennesker. Han lovet å gjøre alt han evnet for at det arbeidet som nå skulle påbegynnes av det nye Kollegium, ville bli til glede og gagn, og til fremgang for vår Leir.

I. HM Per Evensen

Han ga en varm takk til EKS I, HM Leif Eriksen for vel gjennomførte og vel arrangerte ettermøter, alltid korrekte og vel organiserte. Ikke minst med meget velsmakende og fortreffelig sammensatte matretter.

Han lovet å gjøre sitt beste for å videreføre denne solide tradisjon som avtroppende I. HM var eksponent for.

EKS I. HM Leif Eriksen

Som siste taler uttrykte han en varm takk til de personer som i denne periode hadde bistått spesielt ved ettermøtene, og som gjorde det mulig å føre ettermøtene i vår Leirs ånd. Han takket spesielt Patriarkene Helge Olsen og Knut Bakkeli.

Videre sa han at:

Torsk er fest!

Så også i aften, torsk og en meget god rødvin har medvirket til at dette måltidet har vært ekstra smakfullt og høytidelig. Deretter ble servitører og kokk Ole Johan Tuft behørig hyllet for nok et vellykket måltid.

TAKK FOR MATEN!



"Det Moderne mennesket"

Det å sitte til bords og nyte et måltid sammen er viktig.

I hverdagen er jeg "et moderne" menneske som setter av tid til alt annet enn å innta et måltid.

Ikke slik å forstå, jeg spiser jo, innimellom. Innimellom spiser jeg, innimellom møter, trening, etterutdanning, kjøring og ikke minst arbeid.

Hjemme spiser vi ofte hver for oss. Vi står opp til forskjellige tider, kommer hjem til forskjellige tider og til slutt har vi alle noe "på gang" om kveldene.

Våre forfedre ville ha blitt meget forferdet over vår opptreden, hvis de hadde visst hvor liten respekt vi "moderne" mennesker viser for våre måltider.

De som hver dag ba til Gud ;gi oss i dag vårt daglige brød.... de var lykelige for å ha mat. De gledet seg til å spise den, de nøt maten i et fredelig måltid, de ga seg god tid. De signet maten før måltidet og de takket for maten etter måltidet.

Derfor er det så hyggelig å sitte sammen til bords. For da spiser vi sammen alle sammen. Som de gjorde det i gamle dager. Når vi brødre er samlet ved bordet enten det er i logesammenheng eller i Leiren så nyter vi maten sammen.

Vi tar oss tid, vi samtaler, noen bidrar med innlegg til ettertanke og til gavn for alle som sitter til bords. Vi er brødre som er sammen om noe felles og dette er en meget viktig del av vårt fellesskap.

En Logebror i LOGE NR 40 VERN
okt. 2001.

*Følgende Patriarker ble i
Leirmøte den 1. nov. d.å.
tildelt DKP-gruden:*

LOGE NR. 15 KONGSHAUG

Tor Vidar Olsen
Tom Karlsen
Bjørn Olav Olsen
Erling Riianæs

LOGE NR. 26 SVENØR

Ole Kolbjørn Bjerkholt

LOGE NR. 27 KONG SVERRE

Harald Wagner
Jeran Vittring

LOGE NR. 40 VERN

Sverre Audun Faraas
Olav Villy Gustavsen
Jon Knudsen
Trond Kristensen

LOGE NR. 117 OSEBERG

Gunnar Orskaug
Knut Erik Orskaug
Petter Holmsen
Svenn Arne Liland
Knut Velle
Roar Aadne

PATRIARKEN GRATULERER !





PATRIARKEN GRATULERER HJERTELEGST !

En Nestor fyller 80.

Mandag den 12. november d.å. fyllte Eks Stor Sire Johan Krohn 80 år. Og den 9. februar 2002 kan han se tilbake på 50 års virke i vår Ordens tjeneste. Han ble opptatt i Odd Fellow Ordenen på Rena i 1952 i Loge nr. 2 Eidsvold. Og han var med da Loge nr. 35 Heidmork ble instituert på Hamar den 21. mars 1952. Etter at han flyttet til Skarnes ble han igjen medlem av Loge nr. 2 Eidsvold, samtidig med at han også var med i broderforeningen Castrum på Kongsvinger. Han flyttet i 1958 til Vestfold og ble med i Loge nr. 27 Kong Sverre i Tønsberg.

Hans Ordensvita i Logen er som følger:

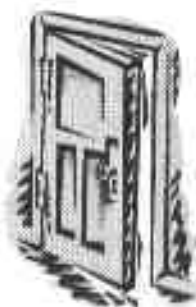
To år som organist, sekretær, UM, OM og Eks OM.

Han ble kallet til Leir nr. 8 Vestfold og Hans Vita i Leiren er som følger:

I HM, YP, HP og Eks HP.

Han ble utnevnt i 1982 til det som da het DDSS.-Dette embedet hadde han til 1986, da han ble utnevnt til Deputert Stor Sire. Han ble Fungerende Stor Sire i 1988 og ble på Storlogemøtet i 1990 valgt til Stor Sire. Johan Krohn var også i 1970 årene engasjert med å etablere Leir for Rebekkainstitusjonen i Norge, som ble instituert den 26. april 1980. Han har deltatt på i alt fem Storlogemøter : 1986 -1990 -1994 -1998 og 2001. Videre deltok han på begynnelsen av 1990-tallet aktivt i arbeidet med Ordensetiketten i Odd Fellow Ordenen.

Red.



NEDERST VED DØREN !

Det er torsdag, første torsdag i måneden, det er en fin dag og jeg skal på møte i Leiren. Det er bare en ting som plager meg, alle trappene opp til Logesalen. Men atter en gang var det ingen grunn til å bekymre seg for dette. Jeg blir møtt av vennlige brødre som rekker ut en hjelpende hånd. Jeg tar plass nederst ved døren og ånder inn atmosfæren. Møtet går som ventet, flott musikk og fine fremførelser, av brødre som gir meg gode opplevelser, som jeg ikke vil unnvære. Selv om det mange ganger er vanskelig å komme avgårde, av årsaker man ikke er herre over. Men jeg har et ønske til alle brødre, spesielt de med et handicap, som gjør det vanskelig å møte opp. "Møt så ofte du kan", det løfter dagen som kommer med dype gode følelser. Med dette ønsker jeg hver en bror: En riktig god jul og ett helsefylt nytt år.

Med hilsen i
V. K. og S. i T. H. og B.

Bror Patriark Erik Henriksen.

"I den mørkeste natt, i den dypeste dal
kan han føre sin kjempende brud.
Men i mørket han står, og i dalen han går
med det salige, trøstende bud:
"Jeg er med deg, jeg svikter deg ei!"

Gjennom torner og kratt, over steinete sti
blir vel vandringen ofte så hard.
Og jeg sukker iblandt, for jeg kan ikke se
at Han selv ved min side jo går.
Han er med meg, han svikter meg ei.

Det er ofte så tungt,-jeg blir ofte så trett
av å gå på den smaleste sti.
Når jeg trett synker ned, vil han hjelpe meg opp.
Jeg får kraft ved å høre ham si:
"Jeg er med deg jeg svikter deg ei!"

Når jeg gråtende går, tar han meg til sitt bryst.
Og han sier så stille til meg:
*"Om en kort, liten stund er din vandring forbi.
Tenk på kronen som venter på deg!
Jeg er med deg jeg svikter deg ei!"*

L. Gudmundsen.



Timeglasset for året nå snart renner ut
Det nye år opprinner som med et barns
naive håp
Vi folder våre hender og ber om at
det nye år, vil lege gamle sår og gi oss
ungdoms vår. For ingen er for gammel
til ikke å kunne tro, at man ett år til kan
leve på denne vår jord.

Red.



En dag av gangen

Vi får en dag å leve på av gangen.
Den kan gi glede eller megen sorg.
Hver dag er ny-vi fryder oss isammen
i våre hjem, en hytte eller borg.
Men skjebnen den er lagt ferdig for oss alle-
vi vet ei om det neste skritt den tar
så vi bør varsomt gå, og ikke falle,
men takke for den dag vi nettopp har.

En dag kan være vanskelig å leve-
alt går imot, og verden den er hard.
Da må vi kjempe gjennom den å streve-
for å få fred – å prøve få det lungt.
Så kommer det en lysning – kanskje venner-
som ringer på vår dør, og smiler blidt.
Da tennes håp-vi folder våre hender,
og synes alt det gode er oss gitt.

En dag av gangen-så går livet videre-
som blir til uker ja til mange år.
Selvfølgelig vi tar imot med iver.
Og legger planer slik som bonden sår.
En del av livet ja det har vi høstet.
En lykkereis, en seier som var vår.
En dag av gangen har vi sammen høstet,
til noen av oss har fått gråe hår.

"Ukjent"

EN JULEFOTTELLING

Det tasser utenfor på tunet "noe" banker
i vegg. Far åpner ytterdøren, og der står han.
En slags nisse skulle han vel forestille.
Han hadde en lang flaskegrønn frakk og ut av
lommene og lua stikker det høy.
Det er lille julaften og året er rundt 1950 og vi
ungene var ca. 6-7 år. Det var julestemning i
huset, treet var pyntet. Og det duftet av alskens
god mat, slik det skulle til Jul.
Frakken hang tungt over denne nissen,
som vi senere i livet forsto var vår til jul
hjemskremte onkel av en sjøulk.
Han var ikledd hvitt skjegg og i hånden hadde
han en kjepp, som han slo etter oss med?
Han hadde også en jutesekk med seg som var
så slunken at det var han som måtte få gaver og
ikke vi barna.

God Jul ! brummet det under alt skjegg og hår.
Jeg kommer bare for å se om dere er snille, for
i morgen er det Julaften og da vet dere hva som
skjer hvis dere ikke er snille. Vi satt som tente
lys og med kulerunde øyne, for denne fram-
toningen hadde vi respekt for.
Han fikk noen skjeer med julegrøt, så var han vekk.
Disse minnene fra en naiv barndom sitter spikret
som noe magisk, og når det nærmer seg jul så
kan jeg fornemme den skrekkblandede fryd som
vi møtte julen med den gangen da vi var små.
Når julekvelden kom, da var jo den ekte snille
nissen der med pakker og tilgjort stemme, og
han hadde også lånt fars sko, la vi merke til.

Tradisjoner som vi bærer med oss fra barn-
dommen som en positiv ballast, har muligens
gitt meg en litt naiv forstilling om at det kanskje
ikke er så dumt å prøve å være litt snill.
I hvert fall sånn innunder jul.

Jeg tar fram minner om en trygg barndom
og en julefeiring med familien samlet, når
jaget og maset i hverdagen tynger meg ned.
Vi er privilegerte vi som har slike dype positive
erindringer fra vår barndom å se tilbake på,
spesielt når vi ser den virkelighet som tusener
av barn rundt om i verden opplever i dag.
Vi må takke vår Gud for at vi tilfeldigvis har vært så
heldige å ha fått denne store gave, som det er med en
trygg og lykkelig barndom.

Red.



MØT SÅ OFTE DU KAN

*Patriarkens Redaksjon vil takke alle bidrags-
ytere som har gjort dette Julenummeret mulig,
vi benytter samtidig anledningen til å ønske
alle leserne en fredfylt og god Julehelg.*

Redaktør: Hans-Olav Fredriksen, Buskveien 24
3152 Tolvsrød. e-mail : han-fre@online.no
tlf. 33324490 mob.92803047